

Koszalin, dnia 17 grudnia 2020 r.

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

WST-K.4221.5.2020.JC.8

POSTANOWIENIE

Na podstawie:

- art. 77 ust. 1 pkt 1, art. 77 ust. 3 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.), zwanej dalej *ustawą ooś*,
- art. 106 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *Kpa*,
- § 2 ust. 1 pkt 26 oraz 27 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), zwanego dalej *rozporządzeniem*,

po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Białego Boru z dnia 20.04.2020 r., znak: OŚ.6220.3.2020.ML, a także uzupełnień przedłożonych w dniach 10.07.2020 r. oraz 17.11.2020 r.,

postanawiam

odmówić, w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, **uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kruszywa naturalnego ze złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” i „Kasiborek I”, na terenie dz. nr 1, 195/1, 196, 301, 510, 511, 512 i 513 obr. Sępólno Wielkie.**

Uzasadnienie

W dniu 22.04.2020 r. do Wydziału Spraw Terenowych w Koszalinie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie wpłynął wniosek Burmistrza Białego Boru z dnia 20.04.2020 r., znak: OŚ.6220.3.2020.ML dotyczący uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na **wydobywaniu kruszywa naturalnego ze złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” i „Kasiborek I”**, planowanego do realizacji na terenie dz. nr 1, 195/1, 196, 301, 510, 511, 512 i 513 obr. Sępólno Wielkie. Do wniosku został dołączony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (Suchy Las, kwiecień 2020 r.), zwany dalej *raportem ooś*, wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia, a także informacja o braku planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu objętego inwestycją. W dniu 24.04.2020 r. Burmistrz Białego Boru wystąpił do tut. Organu z prośbą o uwzględnienie działki nr 512 obręb Sępólno Wielkie, omyłkowo pominiętej w przedłożonym wniosku, informując

jednocześnie o braku aktualnego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie ww. nieruchomości gruntowej.

W toku trwania procedury ustalono, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych m.in. w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a *rozporządzenia*, tj. jako „wydobywanie kopalin ze złoża metodą: a) odkrywkową na powierzchni obszaru górniczego nie mniejszej niż 25 ha”. W toku postępowania inwestor wystąpił z prośbą o rozszerzenie kwalifikacji inwestycji również do § 2 ust. 1 pkt 26 *rozporządzenia*, obejmującego „instalacje do przerobu kopalin innych niż gaz ziemny, ropa naftowa oraz jej naturalne pochodne, zlokalizowane na obszarach kopalni odkrywkowych lub kamieniołomów o powierzchni nie mniejszej niż 25 ha”. W związku z powyższym przedmiotową inwestycję uznano za przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne. W myśl art. 71 ust. 2 *ustawy o oś* dla przedsięwzięć ujętych w ww. *rozporządzeniu* wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 tej ustawy organem właściwym do uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Przez wzgląd na fakt, że przedłożone materiały nie dały możliwości uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, tut. Organ pismem z dnia 14.05.2020 r., znak: WST-K.4221.5.2020.JC, wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia informacji zawartych w *raporcie o oś*. Przedłożone w dniu 10.07.2020 r. (wraz z pismem Burmistrza Białego Boru z dnia 07.07.2020 r., znak: OŚ.6220.3.2020) uzupełnienie w dalszym ciągu uniemożliwiało zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie, wobec czego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 30.07.2020 r., znak: WST-K.4221.5.2020.JC.4, wezwał ponownie wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji. Odpowiedź na powyższe pismo (po kilkukrotnym odroczeniu terminu na jej przekazanie) przedłożona została w dniu 17.11.2020 r. wraz z pismem Burmistrza Białego Boru z dnia 12.11.2020 r., znak: OŚ.6220.3.2020.ML.

W ramach przedmiotowej inwestycji zaplanowano eksploatację kruszywa naturalnego ze złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” i „Kasiborek I”. Przedsięwzięcie zaplanowane zostało na terenie działek nr 1, 195/1, 196, 301, 510, 511, 512 i 513 w obrębie ewidencyjnym Sępólno Wielkie. Obszar ten nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Łączna powierzchnia ww. działek inwestycyjnych wynosi 32,92 ha, przy czym łączna powierzchnia udokumentowanych złóż stanowi 32,75 ha. Złoże „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” posiada powierzchnię 25,18 ha. Z kolei powierzchnia mniejszego złoża - „Kasiborek I”, zlokalizowanego w odległości około 0,5 km w kierunku północno-zachodnim od granic złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”, wynosi 7,57 ha.

Aktualnie analizowany teren w większości jest użytkowany rolniczo. Ponadto w jego obrębie usytuowane są fragmenty kompleksów leśnych, a na terenie złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” również śródpolny zbiornik wodny. Realizacja przedsięwzięcia nie wiązałaby się z wycinką drzew i krzewów z terenu leśnego (zewidencjonowanego jako Ls), ale niezbędne byłoby usunięcie ośmiu drzew z pozostałego obszaru inwestycji. Dodatkowo przez teren działki nr 196 przebiega linia energetyczna wysokiego napięcia 220 kV Piła Krzewina – Żydowo.

W sąsiedztwie projektowanego przedsięwzięcia znajdują się głównie tereny leśne, niewielkie, naturalne zbiorniki wodne, grunty użytkowane rolniczo, droga gminna oraz eksploatowane złoże „Sępólno Wielkie V” i „Sępólno Wielkie IV”, a także wyeksploatowane złoże „Kasiborek”. W pobliżu znajdują się także zabudowania miejscowości Sępólno Wielkie.

Przedmiotowe złoża są złożami kruszywa naturalnego piaskowo-żwirowego. W przypadku złoża „Kasiborek I” grubość nadkładu waha się od 0,2 do 1,2 m (średnio 0,39 m), natomiast kubatura nadkładu wynosi 57 937 m³. Zasoby geologiczne złoża wynoszą 1 033 374 Mg. Z kolei złożo „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” charakteryzuje się grubością nadkładu do 3 m (średnio 1,5 m), kubaturą nadkładu na poziomie 370 000 m³ oraz zasobami geologicznymi na poziomie około 5 000 000 Mg. Czas eksploatacji przedmiotowych złóż oszacowano na 3 – 4 lata.

Eksploatację złoża planowano prowadzić sposobem odkrywkowym, w wyrobisku wgłębnym, jednym piętrem eksploatacyjnym, bez użycia materiałów wybuchowych, po usunięciu nadkładu z wykorzystaniem spycharki, koparki lub ładowarki kołowej. Przedmiotowe złoża są suche, nie przewidywano prowadzenia eksploatacji spod lustra wody gruntowej. Nadkład planowano zwałować tymczasowo przed frontem eksploatacyjnym lub na obrzeżach eksploatowanych wyrobisk, a w dalszych etapach eksploatacji na terenach pasów ochronnych. Nadkład mineralny gromadzony byłby na wyeksploatowanych fragmentach złoża. Wydobywanie kruszywa miało być prowadzone ładowarkami kołowymi, za pomocą których możliwe byłoby wybieranie warstwy kopaliny i przeładowywanie ich do koszy zasypowych systemu wstępnej przeróbki kopaliny. Cały urabiany surowiec planowano poddawać wstępnemu procesowi przeróbki na miejscu eksploatacji złoża, przesiewaniu wstępnemu oraz kruszeniu z separacją piasków o granulacji 0 – 2 mm. Frakcja piasku drobnego o granulacji poniżej 2 mm, pochodząca z przesiewu wstępnego byłaby przeznaczona głównie do bieżącego rekultywowania wyrobiska, a częściowo również do sprzedaży. Pozostałą część urobku (frakcje powyżej 2 mm) planowano ładować na samochody ciężarowe samowyładowcze, za pośrednictwem których miała trafiać do klientów lub do dalszego uszlachetnienia, a także transportować przenośnikami taśmowymi do dalszej przeróbki. Transport urobku do zakładu przerobczego planowano prowadzić ze złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” przenośnikami taśmowymi (przez całą dobę) lub pojazdami ciężkimi przez teren przylegającego złoża „Sępólno Wielkie V” i „Sępólno Wielkie 4” (tylko w porze dnia), natomiast ze złoża „Kasiborek I” pojazdami ciężkimi drogą powiatową nr 604 relacji Sępólno Wielkie – Biały Bór. Zakład przerobczy oddalony jest od terenu inwestycyjnego o około 2,5 km.

Aktualnie w pobliżu terenu inwestycyjnego eksploatowane są złoża „Sępólno Wielkie V” oraz „Sępólno Wielkie 4”. Planowana eksploatacja stanowiłaby zatem kolejną inwestycję tego typu realizowaną w obrębie ewidencyjnym Sępólno Wielkie. Zgodnie ze zgromadzoną w przedmiotowej sprawie dokumentacją możliwe byłoby okresowe, jednoczesne prowadzenie prac wydobywczych z analizowanych złóż oraz złoża „Sępólno Wielkie V”.

Funkcjonowanie zakładów wydobywczych na danym terenie determinuje wiele aspektów środowiska naturalnego. Jednym z nich jest odczuwalny wpływ na klimat akustyczny danego obszaru, związany z koniecznością stosowania ciężkiego sprzętu i innych urządzeń niezbędnych do prowadzenia eksploatacji złoża. Na terenie objętym niniejszym wnioskiem zakładano pracę maszyn urabiających kruszywo, ruch samochodów dostawczych, jak również zastosowanie systemu wstępnej przeróbki materiału, składającego się z mobilnych (na podwoziu gąsienicowym) lub semimobilnych (na płozach) wstępnych przesiewaczy wibracyjnych, napędzanych silnikami elektrycznymi, spalinowymi lub hybrydowymi, kruszarek szczękowych do rozdrabniania kamieni, zasilanych elektrycznie, a także koszy zasypowych i przenośników taśmowych służących do odbierania urobku oraz zawracania piasku, który miał być wykorzystany do wstępnej rekultywacji. Inwestor przewidywał intensywną eksploatację przedmiotowych złóż, tj. pracę trzymianową (w dzień i w nocy), przez 6 dni w tygodniu (w zależności od warunków meteorologicznych – około 300 dni w roku), co umożliwiłoby wydobywanie kruszyw na poziomie około 3,5 – 4,5 mln Mg/rok. Jednocześnie transport samochodowy kopaliny do klientów lub do miejsca dalszego

uszlachetnienia prowadzony byłby wyłącznie w porze dziennej (od 6:00 do 22:00), natomiast transport przenośnikami taśmowymi całodobowo. Do uzupełnienia przedłożonego w dniu 10.07.2020 r. załączono wyniki analizy akustycznego oddziaływania projektowanej inwestycji, uwzględniającej rezygnację z pracy spycharek w porze nocy oraz skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z eksploatacją złoża „Sępólno Wielkie V”, wraz z graficznym zasięgiem ich oddziaływania akustycznego. Z przedłożonej dokumentacji jednoznacznie wynika, że dopuszczalne poziomy hałasu podczas eksploatacji analizowanych złóż i złoża „Sępólno Wielkie V” zostaną przekroczone na najbliższych terenach podlegających ochronie akustycznej. Tereny takie usytuowane są za działką drogową, sąsiadującą od północy z obszarem złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”. Analizowane przez autora dokumentacji punkty pomiarowe zostały usytuowane przy elewacji budynków mieszkalnych, gdzie uzyskane wartości sięgały nawet 44,4 dB w porze nocnej przy dopuszczalnym poziomie wynoszącym 45 dB. Graficzny zasięg propagacji hałasu w ujęciu skumulowanym obrazuje, że – poza miejscami posadowienia budynków – znaczna część działek z zabudową mieszkaniową znajdzie się w zasięgu ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego inwestycji, przekraczającego poziom określony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), tj. 45 dB w porze nocnej. Zarówno ww. rozporządzenie, jak i rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. z 2014 r., poz. 1542), jednoznacznie definiują, że pomiary hałasu wykonuje się na terenie zabudowanym, a nie wyłącznie przy elewacji istniejących budynków. W związku z powyższym należy uznać, że eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia uniemożliwi zachowanie standardów akustycznych na terenach podlegających ochronie akustycznej, do użytkowania których właściciele posiadają tytuł prawny.

Kolejnym, znaczącym oddziaływaniem, wynikającym z wydobywania kruszyw, jest emisja zanieczyszczeń do powietrza. Źródłem tych zanieczyszczeń na etapie eksploatacji złoża „Kasiborek 1” i „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” będą pojazdy poruszające się po terenie inwestycji, a także urządzenia i maszyny wykorzystywane podczas wydobywania kruszywa. Ponadto, na analizowanym terenie może mieć miejsce emisja wtórna z hałd magazynowych kruszywa w wyniku pylenia podczas silnych wiatrów. Analizowane złoża są złożami suchymi, jednak w *raporcie o oś* wskazano, że z uwagi na naturalną wilgotność tych złóż oraz krótki czas zalegania wydobytej kopaliny na taśmie przenośnika emisja z tego procesu nie wystąpi lub będzie miała charakter śladowy. Niemniej, w związku z eksploatacją kopalni do powietrza emitowane będą m.in. tlenek węgla (CO), tlenki azotu (NO₂), pył PM₁₀, pył zawieszony PM_{2,5}, amoniak, dwutlenek siarki (SO₂), węglowodory alifatyczne, węglowodory aromatyczne oraz benzen, z czego największą uciążliwość stanowi emisja NO₂ i pyłów PM₁₀ oraz PM_{2,5}. W wykonanej analizie emisji zanieczyszczeń do powietrza stwierdzono, że tlenki azotu oraz pył PM-10 kwalifikują się do pełnego zakresu obliczeń, a także wskazano na konieczność obliczania opadu pyłu, ponieważ przedstawione izolinie stężeń maksymalnych pyłu PM-10 jednoznacznie wskazują na przekroczenie dopuszczalnej wartości 280 µg/m³ poza granicami terenu inwestycyjnego. Przeprowadzone obliczenia nie wykazały jednak przekroczenia wartości dopuszczalnych dla stężeń jednogodzinnych ani średniorocznych. Niemniej jednak zdaniem Organu oddziaływanie projektowanego przedsięwzięcia na jakość powietrza przeanalizowano w sposób niekompletny. Pomimo wystosowanego przez tut. Organ wezwania, w analizie emisji zanieczyszczeń nie ujęto urządzeń do wstępnej obróbki kruszyw, w tym kruszarki i przesiewacza. Autor uzupełnienia przedłożonego w dniu 17.11.2020 r. stwierdził, iż tylko około 2% urobku trafia na kruszarkę, co nie powinno stanowić istotnego źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza. Stanowisko takie nie zostało w żaden sposób uzasadnione, poza

wyjaśnieniem, że wynika ono z praktyki i obserwacji dotychczasowych prac wydobywczych. W przypadku funkcjonujących zakładów eksploatacyjnych, urządzenia wstępnej przeróbki kruszyw mają znaczący wpływ na jakość powietrza danego obszaru i właśnie dlatego instalacje do przerobu kopalin zostały ujęte w *rozporządzeniu* jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie *raportu oos* jest obligatoryjne.

Należy podkreślić, że projektowana eksploatacja złóż będzie kolejnym przedsięwzięciem tego typu w obrębie Sępólno Wielkie. Dodatkowo planowane prace wydobywcze zostaną przybliżone do terenów zabudowanych podlegających ochronie akustycznej, a kruszywo wydobyte ze złoża „Kasiborek I” będzie transportowane drogą przebiegającą przez teren miejscowości Sępólno Wielkie. Sytuacja taka może prowadzić do konfliktów społecznych związanych z przedmiotową inwestycją, których zakresu nawet zdaniem autora *raportu oos* nie da się do końca przewidzieć i określić.

Pomimo, iż obszar inwestycyjny w większości stanowią pola uprawne, nie można go uznać za przeciętny teren rolny, o czym świadczy m.in. jego usytuowanie w granicach korytarza ekologicznego Puszcza Koszalińska. Korytarze ekologiczne są istotnym elementem ekologicznej sieci Natura 2000, ponieważ umożliwiają migrację roślin, zwierząt lub grzybów między siedliskami. W analizowanym przypadku jest to tym bardziej istotne, ponieważ obszar inwestycyjny znajduje się w granicach obszaru Natura 2000, tj. obszaru specjalnej ochrony ptaków pn. „Ostoja Drawska” (kod PLB320019). Z danych będących w posiadaniu tut. Organu, tj. mapy „Lokalizacja przedmiotów ochrony”, stanowiącej materiał zebrany na potrzeby utworzenia planu zadań ochronnych dla danego obszaru Natura 2000, wynika, że w obrębie terenu inwestycyjnego, na dz. nr 196, zidentyfikowano błotniaka stawowego, stanowiącego przedmiot ochrony w obszarze „Ostoja Drawska”. Na potrzeby przedłożenia dokumentacji w niniejszej sprawie sporządzono inwentaryzację przyrodniczą terenu inwestycyjnego oraz strefy buforowej, obejmującej obszar w promieniu 250 m, podczas której nie napotkano ww. gatunku. Teren złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” z otwartą przestrzenią i wodnym śródpolnym oczkiem stanowi jednak typowe siedlisko dla tego gatunku, a terminy badań terenowych, tj. 12.09.2019 r. oraz 14-31.03.2020 r., mogły uniemożliwić zaobserwowanie błotniaka stawowego, który wyprowadza lęgi w okresie od kwietnia do czerwca i do września opuszcza swoje tereny lęgowe. W związku z powyższym nie można w jednoznaczny sposób wykluczyć możliwości zajęcia analizowanego terenu przez ww. gatunek. Plan zadań ochronnych wskazuje, że największe zagrożenia dla błotniaka stawowego powodują różnorodne formy działalności antropogenicznej, skutkujące utratą miejsc bytowania, w tym zmniejszeniem areалу żerowisk, a celem działań ochronnych w obszarze Natura 2000 „Ostoja Drawska” jest utrzymanie siedlisk tego gatunku w stanie właściwym. Mając na uwadze fakt, że błotniaki stawowe budują gniazda nie tylko w obrębie trzcinowisk, mokradeł, oczek śródpolnych, ale również na polach uprawnych, powyższego celu nie udałooby się osiągnąć w przypadku planowanej eksploatacji złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”.

Z przeprowadzonej inwentaryzacji wynika natomiast, że duże zróżnicowanie gatunków ptaków, w tym stanowiących przedmioty ochrony w „Ostoi Drawskiej” takich, jak łabędzie nieme, krakwy, łyski, perkozy, żurawie, a także dzięcioły czarne występuje w wyznaczonej wokół terenu inwestycyjnego strefie buforowej. Powyższe gatunki związane z krajobrazem otwartym, jak i leśnym. Niektóre z tych gatunków (np. żurawie) często żerują w obrębie pól uprawnych oraz w pobliżu zbiorników wodnych, co pozwala przypuszczać, że również teren inwestycyjny może być przez nie wykorzystywany. Z uwagi na fakt, iż przedmiotowa eksploatacja stanowiłaby kolejną inwestycję tego typu w obrębie ewidencyjnym Sępólno Wielkie, w przypadku jej realizacji należałoby spodziewać się dalszego ograniczania dostępności terenów otwartych dla bytowania ptactwa charakterystycznego dla obszarów

rolnych, w tym również gatunków będących przedmiotami ochrony dla obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska”.

Prowadzenie eksploatacji przedmiotowych złóż spowodowałoby znaczące zmiany nie tylko w bytowaniu ornitofauny analizowanego obszaru, która musiałaby poszukiwać innych, dogodnych dla siebie terenów. Realizacja przedmiotowej inwestycji wywołałaby również negatywne skutki dla siedlisk oraz migracji fauny nierozdzielnie związanej ze środowiskiem wodnym. Zarówno śródpolne oczko wodne zlokalizowane w obrębie terenu złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”, jak i pozostałe zbiorniki wodne, usytuowane w pobliżu terenu inwestycyjnego, stanowią miejsce rozrodu i bytowania gadów i płazów (w tym żab trawnych, żab moczarowych, żab zielonych, ropuch szarych, traszek zwyczajnych, jaszczurek zwinek), co potwierdzono sporządzoną inwentaryzacją przyrodniczą, której wyniki załączono do *raportu oos*. Zatem w przypadku prowadzenia prac wydobywczych niezbędne byłoby odgrodzenie śródpolnego oczka wodnego oraz obszarów sąsiadujących z terenem złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”, co stanowiłoby barierę ekologiczną nie do pokonania dla ww. grup zwierząt.

Zaplanowana eksploatacja stanowiłaby również zagrożenie dla zachowania śródpolnego zbiornika wodnego, zlokalizowanego w granicach działek inwestycyjnych nr 195/1 i 196. Zbiornik ten stanowi chronione siedlisko przyrodnicze o kodzie 3140, tj. twarłowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic *Charetea*. Występowanie łąk ramienicowych w zbiornikach wodnych sprzyja utrzymaniu stanu z dużą przezroczystością wody i ograniczeniu rozwoju fitoplanktonu, szczególnie sinic. Zgodnie z opracowaniem „Monitoring siedlisk przyrodniczych. Poradnik metodyczny, część czwarta” (GIOŚ, Warszawa 2015 r.) jeziora ramienicowe są bardzo mocno zagrożone i silnie narażone na degradację. Podstawowym zagrożeniem dla funkcjonowania łąk ramienicowych jest wzrost trofii wód (zasobności w związki biogeniczne) w związku z tzw. eutrofizacją antropogeniczną, będącej skutkiem natężenia użytkowania zlewni jezior przez człowieka, jak również gospodarki rybackiej, presji wędkarskiej oraz rekreacji. Istotnym oddziaływaniem są także zmiany poziomu wody jezior, w związku z funkcjonującymi odwodnieniami lub lokalnie, oddziaływaniem lejów depresyjnych różnych typów kopalni zlokalizowanych w sąsiedztwie jezior ramienicowych. Dla siedliska o kodzie 3140 niebezpieczne mogą być znaczne zmiany poziomu wody, zarówno w postaci wahań krótkookresowych, jak i długookresowych spadków. Następujące w ich wyniku zmiany powierzchni i głębokości zbiornika wodnego skutkują bardziej lub mniej gwałtownym ograniczeniem przestrzennym siedlisk wybranych gatunków ramienic. Z uwagi na niewielkie rozmiary zbiornika wodnego, stanowiącego chronione siedlisko przyrodnicze o kodzie 3140, ryzyko choćby niewielkiego wahania lustra wody na analizowanym terenie może prowadzić do zmniejszenia powierzchni, a nawet zaniku tego siedliska. W przywołanym wyżej opracowaniu wskazano, że jednym z działań ochronnych dla utrzymania lub poprawy stanu siedliska przyrodniczego o kodzie 3140 powinno być uchwalenie planu zagospodarowania przestrzennego, zawierającego zapisy uniemożliwiające powstawanie zabudowy w strefie buforowej 100 m od zbiornika jeziora. Nie tylko zabudowa może jednak stanowić zagrożenie dla analizowanego siedliska, ale również inne inwestycje, tym bardziej mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, do których zalicza się przedmiotowe przedsięwzięcie. Pomimo wystosowanych przez tut. Organ pism, wzywających inwestora do uzupełnienia dokumentacji, autor *raportu oos* nie dokonał oceny stanu zachowania tego siedliska, a także nie wskazał odległości, jaka zostałaby zachowana pomiędzy siedliskiem, a obszarem górniczym. Powyższe aspekty miały kluczowe znaczenie dla możliwości realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Pomimo, iż analizowane złoża są złożami suchymi i w związku z prowadzeniem eksploatacji analizowanych złóż nie planowano wykonywania odwodnień terenu, nie można w zupełności zakładać, że zagłębione w gruncie prace

wydobywcze, wykonywane tuż przy niewielkim zbiorniku wodnym, pozostaną bez żadnego wpływu na ten zbiornik. Jednocześnie planowane przez inwestora zainstalowanie piezometrów w celu monitorowania stanu wód w oczku śródpolnym oraz zbiorniku wodnym zlokalizowanym za północną granicą terenu inwestycyjnego, budzi wątpliwości, co do bezwzględnego przekonania autora dokumentacji o braku wpływu inwestycji na poziom wód gruntowych i powierzchniowych. Pomimo wystosowanego przez tut. Organ wezwania do uzupełnienia *raportu ooś*, autor dokumentacji unikał odpowiedzi w zakresie działań, jakie zostaną podjęte w przypadku obniżenia poziomu wód podczas prowadzenia eksploatacji, prowadzących nie tylko do uszczuplenia powierzchni, ale również zaniku siedliska przyrodniczego o kodzie 3140 zinwentaryzowanego na terenie złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”.

Dodatkowo, pomimo wezwań wystosowanych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, inwestor nie przedstawił najkorzystniejszego dla środowiska wariantu realizacji projektowanej inwestycji wraz z określeniem jego przewidywanego oddziaływania na środowisko. W opinii tut. Organu wariant realizacyjny obejmujący eksploatację złoża, zarówno w porze dziennej, jak i nocnej, z możliwą pracą przez sześć dni w tygodniu, nie można uznać za wariant najkorzystniejszy dla środowiska, w szczególności w zakresie oddziaływania na ludzi.

W związku z powyższym, mając na względzie przepisy wynikające z przywołanych aktów prawnych oraz brak gruntownego przeanalizowania możliwych skutków dla środowiska naturalnego, tut. Organ odmawia uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kruszywa naturalnego ze złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” i „Kasiborek I”, na terenie dz. nr 1, 195/1, 196, 301, 510, 511, 512 i 513 obr. Sępólno Wielkie.

Niniejsze postanowienie zostało wydane w oparciu o art. 106 *Kpa*, który wskazuje, że jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ to decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ, jak również w oparciu o art. 77 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 *ustawy ooś*, wskazujący na konieczność uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w drodze postanowienia w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy.

W związku z powyższym – postanowiono jak w sentencji.

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie. Zgodnie z art. 142 *Kpa* postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Naczelnik Wydziału Spraw Terenowych
w Koszalinie
Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
w Szczecinie
Karolina Dondera

Otrzymuje:

Burmistrz Białego Boru, ul. Słupska 10, 78-425 Biały Bór – ePUAP